

Mennyi esernyő...

Mennyi esernyő... De hol a tiéd?
Erkélyről nézem.

Esőt vet az ég.
Szitál, alig látni. Mintha a tetők
Pikkelyei verítékeznének.
Forgó esernyők. De látom odébb fönt
Élő virágtartó.

Fölidézlek.
Ernyők táncolnak... A tiéd hol van?
Az erkély üres. Múló záporban
Járdán az alkony visszfénye törik szét
Itt-ott ernyők szivárványa ragyog még...
Nos hát, ez minden. Az úttést már sötét.
Elfedi őket...

De hol a tiéd?

KISS DÉNES fordítása

Mindegy nekem...

Mindegy nekem, meddig bolyonghatok
Még ezen a kerek világon,
Elfogadom a kint, a bánatot,
S tán az öregséget se bánom.

Tudom már, örökös tanyára lelt
Az idő végtelenje bennem,
És hordozom, mint irdatlan tehert,
Jövendőmben és jelenemben.

A hársak illatoznak édesen,
S nevet rám erdő, rét virága.
... Élhessek jámboran, szerelmesen,
Akár a legkisebb madárka...

De a galamb elszáll, oda viszi
Röptének vergődő spirálja,
Hol a csipkézett acél csőrei
Magaslanak, az égre tárva.

A menny minékünk már semmit sem ad.
A mai nap tegnappá sose fordul.
S míg valahol a tetők omlanak,
Másutt csak szélkakas csikordul.

Későn? Korán még? – erről mit se tud
Az acél. Nézem révületben,
Mintha szelíd kikötői daruk
Hajlongának csak felettem.

BAKA ISTVÁN fordítása

Majd máskorra...

Majd máskorra, későbbre hagytam a dalt,
Ifjúkorra, mely késik, s háza kihalt,
Ifjúkorra, mely késik, s n é h á-ra tán,
Hol sokminden elveszett egymásután.

Majd máskorra, későbbre hagytam a dalt,
Azt hittem, a ház együtt lesz vele majd,
Hol tág, hol csöpp lesz ez a kor, zene lesz,
Mint kinn, ha eső hull, vagy épp hó neszez.

És holnapra hagytam, és tegnapi is,
Halk várakozásteli estékre is,
Mikor sejtjük már, hogy kár várni jövőt,
nem jó ide senki, mint eddig se jött.

De sarjad az asztal, mint télen az ág,
Ha jön, s kinn a hótól lerázza magát,
És lélekkel, illattal tölti szobám,
Kit máskorra hagytam egykor, hajdanán.

Megjön, hó, s virágoknak illata ing,
Megjön, s én nem vártam a jöttét megint.
Nem tudhatom, hogy lesz, és reszket kezem.
Túl hirtelen jött, tán ezért idegen.

Hisz máskorra, későbbre hagytam a dalt,
Ifjúkorra, mely agg már, s háza kihalt.

GYÖRE IMRE fordítása